

близькими ми не можемо говорити про свободу людини, про те, що саме вона прийняла таке рішення. Цей аспект породжує суперечливе сприйняття еутаназії як серед науковців, так і серед медичних працівників.

В нашій державі не визнається будь-яка форма еутаназії, зокрема, про це йдеться у ст. 52 Основ законодавства про охорону здоров'я України, яка забороняє як активну, так і пасивну еутаназію. Однак питання легалізації еутаназії у нашому суспільстві постають все частіше, спираючись на європейські стандарти. І це питання лише часу, адже нестача фінансування з боку держави на ліки, на утримання тяжко хворих, на ін'єкції та на безкоштовну первинну медичну допомогу підштовхує до прийняття позитивного рішення у даному напрямку.

І наостанок. Загальновизнано, що свобода має різні прояви – наприклад, свобода слова, свобода творчості, свобода совісті. Але з впевненістю можна стверджувати, що останніми роками свобода розпоряджатися своїм життям (право на еутаназію) все частіше доповнює цей перелік.

Одержано 17.04.2018

УДК 342.7

Вадим Віталійович МАЛЬЦЕВ,

слухач магістратури групи Ф1-101м ХНУВС

Науковий керівник: доцент кафедри конституційного і міжнародного права факультету № 4 ХНУВС кандидат юридичних наук, доцент Гудзь Т. І.

ВИДИ ЕЛЕКТРОННИХ ЗМІ У СУЧАСНИХ КРАЇНАХ

На сьогоднішній день особливого значення у суспільстві набувають ЗМІ, які образно називають «четвертою владою». Саме засоби масової інформації формують громадську думку, певним чином формують поведінку окремих груп населення, відстоюють соціальні інтереси.

Як відомо, до ЗМІ належать: преса (друковані ЗМІ), радіо, телебачення, електронні ЗМІ. Проте, в юридичній науці засоби масової інформації прийнято класифікувати за різними критеріями (формою власності, територією дії, жанрами тощо). Ми будемо використовувати загальний поділ ЗМІ на друковані та аудіовізуальні (електронні). У свою чергу, електронні засоби масової інформації розділимо на телебачення, радіо та Інтернет.

Телебачення – це передача зображень зі звуковим супроводом на великій відстані. Воно не знає ні політичних, ні географічних кордонів. Воно робить людину співучасником подій, навіть тих, які здійснюються без його участі.

Види телебачення: 1) за способом трансляції (ефірне, супутникове, кабельне, проводове, багатоканальне); 2) за охопленням аудиторії (загальнонаціональне, міждержавне, регіональне, місцеве); 3) за спеціалізацією програм (загальне та спеціалізоване) тощо.

За критерієм статусу їх власників і засновників ЗМІ їх можна поділяти на: державні ЗМІ, комунальні ЗМІ, приватні ЗМІ, партійні ЗМІ, громадянські (неприбуткові) ЗМІ та суспільні ЗМІ.

Радіо є ефективним комунікаційним інструментом, його аудиторія порівнянна з аудиторією провідних друкованих ЗМІ, а нерідко і перевершує її.

За охопленням аудиторії як державні, так і недержавні радіоканали можна класифікувати наступним чином: 1) загальнонаціональні (центральні): державні, комерційні канали, регіональні радіостанції; 2) локальні, місцеві радіостанції, що охоплюють обмежену аудиторію невеликих міст, селищ, населених пунктів, сільських районів і т.п. Крім того, залежно від мети здійснення радіомовлення ми пропонуємо виділяти комерційне та некомерційне радіомовлення.

Інтернет – всесвітня інформаційна система загального доступу, яка логічно зв'язана глобальним адресним простором та базується на Інтернет-протоколі, визначеному міжнародними стандартами (ст. 1 Закону України «Про телекомунікації»). Жоден інший засіб комунікації не може змагатися зі «Всесвітньою павутиною» за такими параметрами, як оперативність і багатоканальність. Новий спосіб доставки інформації відрізняється не тільки швидкістю, але і відсутністю періодичності, властивої друкованим ЗМІ – новини в Інтернеті з'являються цілодобово, причому абсолютно безкоштовно.

Сучасні комунікації неможливо уявити без **блогосфери**. Поняття блог (від англ. *web log* – мережевий журнал подій) – це веб-сайт, що дозволяє його автору – блогеру (від англ. *blogger*) публікувати записи (пости), статті, фотографії або відео і отримувати коментарі на них. Із сукупності блогів сформувалася блогосфера (від англ. *blogosphere*), яка являє собою глобальне, але досить неоднорідне середовище, яке стали називати соціальними мережами.

Проте, ми вважаємо, що блогосферу і соціальні мережі вряд чи можна відносити до електронних ЗМІ, виходячи як із загальних рис засобів масової інформації, їх функцій, так і з самого визначення засобу масової інформації.

Щодо зарубіжних країн, то, наприклад, у США закон «Про медіа» складається з двох напрямків: телекомунікаційного права, яке регулює радіо та телевізійне мовлення, а також друкарське право, яке стосується таких видань, як книги, газети та журнали. Таким чином, як і в Україні, мова йде про друковані та електронні засоби масової інформації.

У статті під назвою «Регулювання медіа в Сполученому Королівстві», Еван Рут розподіляє ЗМІ на друковані та ті, що транслюють інформацію (телебачення та радіо – аудіовізуальні). При цьому, аудіовізуальні ЗМІ можуть бути як приватними, так і державними. Але регулювання їх діяльності здійснюється по-різному.

Існує у Великобританії й Інтернет. Регулювання Інтернет простору досягається шляхом блокування доступу до сайтів, а також використання законів, що передбачають кримінальне переслідування за публікацію чи зберігання певних типів матеріалів.

Телебачення і радіо існує і в КНР. Так, на центральному та провінційному рівні діють 294 радіо- та 560 телестанцій; працюють два телеграфічних агентства: «Сінхуа» (інформація із стану економіки та зовнішньої і внутрішньої політики) і «Чжунго Сінвеньде» (зовнішньополітична пропаганда). Має країна і близько 10 млн користувачів Інтернету. Особливістю медіа-простору КНР є те, що електронними виданнями вважаються компакт-диски.

Досить самобутньо розвиваються електронні ЗМІ в Африці. Швидкими темпами йде розвиток інтернет-технологій, у тому числі й електронних версій видань. Число електронних газет зростає, причому електронні видання значно випереджають за темпами зростання традиційні.

Отже, можемо зробити висновок, що на сьогоднішній день електронні засоби масової інформації є невід'ємною частиною сучасної масової комунікації як в Україні, так і в зарубіжних країнах. Уся сукупність електронних ЗМІ може бути класифікована залежно від різних критеріїв, що дає можливість стверджувати про існування як «традиційних», так і «нетрадиційних» ЗМІ. Проте й одні, й інші є досить важливими і мають в суспільстві надзвичайної значущості.

Одержано 17.04.2018

УДК 341.456

Валерія Вікторівна КРАСНОВА,

курсант групи Ф3-103 ХНУВС

Науковий керівник: старший викладач кафедри конституційного і міжнародного права факультету № 4 ХНУВС кандидат юридичних наук Устименко О. С.

ІНТЕРПОЛ ЯК МІЖНАРОДНА ПРАВООХОРОННА ОРГАНІЗАЦІЯ

Сучасний період характеризується зростанням транснаціональної злочинності, яка зазіхає на інтереси кількох держав та становить небезпеку для міжнародної спільноти. Таким чином, виникає необхідність плідного співробітництва держав, прийняття спільних заходів для профілактики та боротьби зі злочинністю, які засновані на міждержавній взаємодії. Міжнародне співробітництво у цій сфері являє собою скоординовану діяльність держав, спрямованих на попередження, припинення, розкриття злочинів, розшук злочинців, притягнення осіб, винних у скоєнні злочинів, до відповідальності, обмін інформацією та досвідом. Важливу роль у цьому процесі відіграють і міжнародні організації. Однією з таких організацій є Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол), яка формує інститут міжнародного співробітництва у правоохоронній сфері.

Історія становлення Інтерполу є достатньо складною. Одним з основних етапів його еволюції було створення у 1923 році у Відні Міжнародної комісії кримінальної поліції з метою координації зусиль окремих країн у боротьбі з загальнокримінальною злочинністю. Формально Комісія продовжувала свою діяльність і в роки Другої світової війни, але у 1945 р. більшість країн припинили свою участь, і фактично Інтерпол перестав існувати як міжнародна організація.

Відтворення цієї міжнародної установи відбулося у 1946 році. У 1956 році був прийнятий Статут, який затвердив нову назву організації – Міжнародна організація кримінальної поліції – Інтерпол. З 1989 року штаб-квартира Інтерполу знаходиться у місті Ліон.

На сьогоднішній день Інтерпол є другою у світі міжнародною міждержавною організацією після Організації Об'єднаних Націй. До її складу входять 192 країни світу.

Органами Інтерполу є Генеральна Асамблея, Виконавчий комітет, Генеральний секретаріат, Радники, Національні центральні бюро.

Цілями Інтерполу відповідно до Статуту є забезпечення широкої взаємодії всіх національних органів кримінальної поліції, розвиток закладів з попередження злочинності та боротьби з нею. Крім того, Інтерполу категорично заборонено відповідно до ст. 3 Статуту здійснювати будь-яке втручання чи діяльність політичного, військового, релігійного чи расового характеру.

Таким чином, основна роль Інтерполу полягає в забезпеченні та розвитку міжнародного поліцейського співробітництва, а діяльність спрямована на захист і дотримання прав людини, створення служб, які сприяли попередженню та припиненню злочинів.

Україна є членом Інтерполу. Так, взаємодія правоохоронних органів України з компетентними органами зарубіжних держав щодо вирішення питань боротьби зі злочинністю, що має транснаціональний характер або виходить за межі країни, здійснюється через Департамент міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції, який є добре організованим, сучасно оснащеним підрозділом, спроможним надавати ефективну допомогу правоохоронним органам держав у проведенні за кордоном оперативно-розшукових та інших заходів у справах про транснаціональні злочини загальнокримінальної та економічної спрямованості.

На підставі вищевикладеного, можна зробити висновок, що Інтерпол є глобальною міжнародною організацією, діяльність якої спрямована на боротьбу з транснаціональною злочинністю шляхом взаємодії держав-членів з метою обміну та аналізу оперативною інформацією, участі у спільних заходах з розслідування щодо широкого кола міжнародних злочинів, розшуку злочинців, та осіб зниклих безвісті тощо.

Одержано 17.04.2018

УДК 341.4

Вікторія Анатоліївна ЛИСАК,

курсант групи Ф2-203 ХНУВС

Науковий керівник: викладач кафедри конституційного і міжнародного права факультету № 4 ХНУВС кандидат юридичних наук Філіпська Н. О.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ЛЮДСТВА

Міжнародне співтовариство однозначно висловило своє ставлення до таких жахливих діянь, як геноцид, екоцид, агресивна війна, застосування зброї масового знищення тощо, визнавши їх найтяжчими злочинами проти людства.